

Des de fa molts anys que ens han dit: tranquils, el mercat sap sempre com sortir-se'n, té com una mà invisible que el va guiant, i ell mateix tria, cerca i decideix en funció del bé general. Aquest ha estat el pensament dominant durant molt de temps.

A on és ara aquesta mà invisible del liberalisme?

Fa mesos que es veu que aquesta mà ha estat tallada o, per desgràcia del mercat, no ha pogut sortir de la butxaca.

S'han necessitat mils de milions d'euros i dòlars provinents de fons públics, dels EEUU i de molts altres estats, per intentar aturar el desastre que amenaça el món sencer. Diuen que més diners que els que està costant la guerra de l'Iraq. Al final ha tingut que intervenir el govern per intentar redreçar el que aquella mà invisible va ser incapaç de fer. I amb un èxit de moment ben discutible.

Ja fa més d'un segle que Lleó XIII en el document *Rerum Novarum* (sobre les coses noves) va assenyalar de forma clara que la missió de l'estat era defensar els interessos dels treballadors i dels explotats. Les seves paraules varen aixecar una gran polseguera. Els estats practicaven el liberalisme més salvatge, i aquest punt de vista del Sant Pare els va resultar escandalós i, fins i tot, proper al socialisme.

I ara ens trobem que les intervencions dels estats són vistes com a absolutament necessàries per a frenar el liberalisme que treballa sota el lema: "màxim benefici en un mínim de temps".

Potser algú pot pensar que no és un tema de pregària. Sabem, pels mateixos documents de l'ensenyament social de l'Església, que la justícia social és part integrant del missatge evangèlic, i de la bona nova de Jesús.

Com podem, doncs, pregar i actuar sobre l'actual crisi econòmica?

1.- Tanta gent que ha quedat sense feina, aturada o jubilada abans d'hora; dificultats per a arribar a fi de mes; retallada en despeses bàsiques i urgents.... què en penses? Quin és el motiu? Què significa el clam del poble? Què diu la Paraula sobre el tema ?

2.- Joan Pau II va parlar molt del "pecat estructural" i de "l'empresari indirecte" en els seus documents socials. Hem entès la significació d'aquestes expressions? Ens ajuden a mirar la nostra economia? Hem pactat ja definitivament amb el sistema pervers?

3.- Quina missió tenim els cristians en uns moments com els actuals? Missió social, de justícia, de defensa de la natura, de drets i deures humans, de treball, i llurs implicacions polítiques....

No podem refugiar-nos en el principi liberal estructural que ens diu "deixar fer, deixar que passi".... ja veiem el que passa !!

Jesús Renau sj.
